

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Esperança Camps, Víctor
Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,
Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

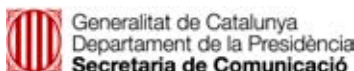
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Negligència encadenada

Són necessaris els grans dipòsits de gas? Sí, si es vol disposar d'una autonomia energètica sòlida. Les actuals empreses gasistes que treballen a Espanya han arribat a la conclusió que, a partir del 2020, quan la crisi haja remès i es recuperen els nivells més habituals de consum, tant particular com empresarial, es podrà arribar a situacions de demanda punta en què caldrà comptar amb les reserves d'uns dipòsits que a la resta del món sumen 627. Grans ciutats com Londres o París compten amb instal·lacions semblants. Concretament a la capital francesa n'hi ha sis de subterranis i mai no hi ha hagut cap incident sísmic que calguera considerar perquè els informes preceptius que van haver de presentar els seus impulsors són homologables.

Aquests informes són els que mai es van demanar, ni mai es van presentar, per a dur a terme el projecte denominat Castor. L'empresa EscalUGS, de la qual és accionista majoritari Florentino Pérez, tenia la intenció inicial de construir el dipòsit marí de Vinaròs una mica més al nord. Concretament, davant Alcanar. Però, tal com reconeixen ells mateixos, les *traves* administratives de la Generalitat de Catalunya els van fer veure que, desplaçant-lo on és exactament ara, les facilitats augmentaven. De tots els informes que els va demanar la Generalitat Valenciana cap no feia referència als estudis sísmics que garantiren la seguretat dels habitants de la zona afectada. Una zona on l'antic jaciment de petroli i les característiques geològiques així ho aconsellaven. Els errors es van encadenar, perquè tampoc el govern espanyol ni les autoritats europees corresponents van imposar-los després aquesta condició necessària.

Les conseqüències d'aquesta falta de rigor han dut a la situació actual. Amb uns moviments sísmics que han alertat —amb raó— tots els veïns de la zona, a banda i banda de la Sénia. Addueix ara el govern de Mariano Rajoy que la tramitació de tots els permisos va correspondre a l'anterior executiu, el que presidia José Luis Rodríguez Zapatero. Això és cert. Com també ho és que el govern actual no ha actuat amb el zel ni amb la rapidesa de reflexos necessaris. Abans de reconèixer allò que les evidències demostraven, van haver de passar dies plens de declaracions oficials retòriques. L'empresa EscalUGS no pot continuar treballant en una instal·lació que s'ha demostrat insegura i que fa ploure sobre mullat. Sobre un territori castigat pels oblitats o les accions selectives d'unes administracions que hi han abocat instal·lacions molestes o perilloses. Quan s'arribi a aquesta conclusió necessària, el problema serà qui pagarà la broma de mal gust. El president del Reial Madrid, segur que no.

Als nostres lectors

La darrera esclatxa

Els moviments sísmics que ha provocat la injecció de gas al dipòsit marí instal·lat davant les costes de Vinaròs han despertat, a més de la indignació dels veïns, un nervi molt castigat per velles pràctiques oficials que han anat acumulant greuges al sud de Catalunya i al nord del País Valencià. Fa pocs anys la gent de les Terres de l'Ebre es van activar per impedir el gran transvasament que volia imposar el govern de José María Aznar. Ara les mobilitzacions han tornat, amb el suport dels veïns de l'Alt Maestrat, per evidenciar una vella i justificada incomoditat. Aquesta setmana Violeta Tena, Gemma Aguilera i Miquel Payeras analitzen els punts foscos de la qüestió i expliquen, també, el gran malestar territorial que ha tornat a fer-se evident.